

Grôôt Bosch Dictee 2011

PERLEMOER IN 'T HÈNDJE

Vlejemaond kreeg onzen benjamin veking mee zon hel, jong blond ding. Ik had al mééj sebiet opgemorreke dè diejen bambesjoerder van mijn al 'n paor daoge lang allenig mar wè veur z'neige uit zat te gaope en te staore, gevange as 'n bleind duink'nijn (knijn) in de koplampe van 'nne lilleken eend.

't Waar zaoterdaggenaovond en hij ston 'n bietje te drèèje veur d'n dulleper. Hij maakte apprensie, dè waar helder. Of ie van mijn wè knaoke kon krije om te gaon stappe. Dè sprikt vaneiges docht ik, klaoren amoer moete ommers 'n bietje veuruit helpe, of nie dan? Hij zouwt om kwart veur ene trug zijn, zin ie d'rbij ok nog 's ok nog, dieje koekwaus.

Affijn, om vier ure dus, midde in de nacht, gong bij mijn aon d'n veurdeur drie kere d'n bel. Ik uit m'nne nest dus. Daor ston Van Epscheute, z'neige (kei) keijkwèps gezope deur al dè rotgrèij (gerei). Breezers, baco's en zô meer van dè spul, ge wit wel.

"Pap, ge moet nie schrikke, mar ik heb 'nnen ambulance bij." zin dè lulleke lampekatoen, 'n bietje peur over z'nne schouwer blikend. En jao heur, mee zwaoilèmpkes en al stapte d'r twee van die k'naoriegele ziekenbroeders uit. Zonder te verblikke of verblôze dinne ze hulliejen achterklèp ope. Veur ik d'r èrreg in had reje ze 'nnen brancard m'n stuupke op en zô recht bij mijn de kiet binne.

"Goeiemèrrege meneer, uwese zôôn zin dè wij uwese aanstaonde schôôndochter vannacht wel bij uwes thuis konde brenge." 't Lief smuleke van dè mèske bèmmelde amechtig langs d'n brancard. "Nou meneer, zôas uwes eiges ziet: ze is zô zat as 'n schup. Dus ik zouw zegge: hil veul stèrrekte d'r mee wor." En ewèg waore ze. Ik wier mééj flink tèèj, dè begrèpte.

Nou, dè lèkker ding heet dieje nacht dus mooi hil m'nne kiet onder ligge spouwe. Ze waar nog èrregerder as de Vesuvius en d'n Etna bij mekaore! M'nne nèt geverfde lambrisering -in perewit, nog wel van Jan d'n Bouvier eiges- had ze himmaol verbèllemond. En m'n behènkske had meepesant 'n hil nuwt patrôôn gekrege deur dè lillek misselijk kitskètje, zô leekent wel.

'n Nuwe schôôndochter is ze dus nie geworre nie de die, dè begrèpte. Kan ik d'r messchien bij uwes aonrikkemedere?

De Boschboom, Frank Finkers, april 2011